

1807—1808 г.

№ 96. Катраница (Кайларско).

Прѣзъ 1807 г. билъ сключенъ миръ между Турция и възстановилитѣ сърби, при посрѣдничеството на Петъръ Ичковъ, който билъ срѣбъски доброжелателъ и бивши чиновникъ изъ турскитѣ посолства. Мирътъ се нарича въ историята, по името на посрѣдника, „Ичковъ миръ“. Петъръ Ичковъ билъ българинъ отъ с. Катраница (Кайларско). На слѣдната 1808 год. 5 май той билъ отровенъ отъ сѣрбитѣ въ Топчи-дере.... Вукъ Караджичъ разпитвалъ по-късно, да узнае нѣщо повече за тая личностъ. Прѣзъ 1820 г. Вас. Василиевичъ му съобщава отъ Земунъ слѣдното: „Што се тиче г. Петра Ичка мого сам извѣсно и поуздано разумети: да је у Катраници рођен (дакле бугаринъ), није био ожењен, и цесарским државама научијо се немачки, његовъ брат Наум јесте ожењен, и има двоје деце; један му је син овде у Земуну на науки“ (Вукова преписка, Београд 1909, III, стр. 91).¹⁾

1812—1830 г.

№ 97.

Български земи.

Въ единъ ржкописъ, прѣправка на Паисиевата българска история, написанъ между 1812—1830 г.,²⁾ сега въ ржкописната сбирка на Етнографския музей въ София, № 583, листъ 61, е помѣстенъ списъкъ на българскитѣ области и градове. Списъкътъ нѣма строго етнографско значение, защото въ него сѫ поставени и небългарски градове и крайща; той е занимателенъ повече като паметникъ отъ началото на XIX в., когато се възраждаше българскиятъ народъ и когато у българскитѣ книжовници зреше мисълта за историко-етнографскитѣ прѣдѣли на българскитѣ земи. Ето този любопитенъ списъкъ:

Болгарскам землјам на четири части са раздѣлљва, пѣрвам
частъ Мисинїа или, 3и колко градовѣ ћима оў Болгаріј.

¹⁾ Ст. Новаковичъ въ студията си Ичковъ миръ (Глас LXVI) изкарва Петра Ичковъ за „славѣнинъ“! Новаковичъ добавя, че бѣлградските фамилии Бадемлић и Данић сѫщо били по потекло отъ Катраница.

²⁾ Че книгата е писана между 1812—1830 г., личи отъ двѣ бѣлѣжки. Послѣдентъ по редъ султанъ е поменатъ Махмудъ II, който се възцарилъ на 1812 г. Единъ притежателъ пѣкъ на ржкописа, попъ Йоанъ, се е подписанъ при дата 1830 год.